

A close-up, anime-style illustration of a character's face. The character has large, expressive blue eyes with a white crescent-shaped mark on the lower eyelid. Their hair is dark and long, with a white streak. A white daisy flower with a yellow center is held near the character's mouth. The background is a soft, out-of-focus landscape with a blue sky and a body of water. A black diagonal bar is in the top-left corner.

#PRAYFOR KYOANI

ÍRTA: VENOM

 Kyoto Animation

A Kyoto Animation többször is bevonult már a történelembe, egyszer 2006-ban, mikor a Suzumiya Haruhi láz végigsöpört az egész világon és a Hare Hare Yukai táncot annyian ropták, hogy a Gungnam Style-ig kellett várni, hogy valami nagyobbat durranjon. Aztán ott volt 2009, amikor megjelent a *K-ON!* és akkorát robbant, hogy azóta is minden stúdió a saját moe *K-ON*-jával akarja megváltani az anime világot. 2016-ban mozikba került a *The Silent Voice* (*AniMagazin 38.*), amit azóta is az egyik legjobb animációs filmnek tartanak és rengeteg díjat söpörtek be vele, teljesen megérdemelten. És akkor csak párat említettem a múltból, de most...

2019. július 18-án a Kyoto Animation ismét történelmet írt... de nem saját akaratukból. Délőtt 10:30-kor egy elmebeteg 41 éves férfi berontott a Kiotó külvárosában lévő stúdióba és sok liternyi gázolajat öntött szét, nem csak a berendezésre, de az ott dolgozó emberekre is majd tüzet gyújtott. Pár órával később 34 áldozatot számoltak meg a tűzoltók, az épület leégett, a KyoAni stúdióinak pedig szinte minden eddigi munkássága odaveszett. Hideaki Hatta, a KyoAni elnöke szerint a kár „extrém”, nem csak 34 tehetséges ember veszett oda, hanem az anime történelem egy fontos része is.

Mikor ezeket a sorokat írom még szinte semmit sem tudunk. Nem tudjuk a férfi pontos motivációját, hogy miért tette ezt az embertelen tömegmészárlást. Azt sem, hogy pontosan kik veszték oda a tűzben. Bár szerencsére olyanok,

mint Yoshida Naoko túléltek a borzalmat, de csak találgatni tudunk jelenleg, hogy kik azok, akiket örökre elvesztettünk.

Természetesen a média azonnal felkapta az ügyet, még a magyar csatornák is, amin azért meglepődtem. A rajongók pedig azonnal gyűjtésbe kezdtek, ami jelenleg már 1,5 millió dollárnál tart, de remélem lesz ez még kétszer ennyi is. Én is, és a magazin más tagja is adakoztunk, ha ti is szeretnétek támogatni őket, akkor a cikk végén megtaláljátok a linket.

Nem csak a japán miniszterelnök fejezte ki őszinte sajnálatát az eset kapcsán, de még olyanok is, mint Tim Cook, az Apple vezérigazgatója, aki a KyoAnit a világ egyik legjobb animációs stúdiójának nevezte, ahol hihetetlen tehetséges emberek dolgoztak.

És ezzel nehéz vitába szállni. A Kyoto Animation valami teljesen egyedi dolog volt az anime iparban, amiről azért tudni kell, hogy messze nem olyan szép és magasztos, mint azt sokan elképze-

lik. Japánban animátornak lenni nem egy sikeres karrier a legtöbb esetben, hiszen a legtöbb stúdió még csak emberszámba sem veszi a „robotmunkásokat”, akik nemritkán 10-15 órát dolgoznak a hét minden napján, hogy valami kis pénzt kapjanak. Nehéz és megalázó munka és bizony nem egy rémtörténet kering, ami egyes stúdiók hozzáállását meséli el, a kiégett, megtört, éhbérért halálra dolgoztatott animátorokról.

A Kyoto Animation viszont teljesen más utat járt. Valamikor 2011 környékén a stúdió vezetői úgy döntöttek, hogy önállósodnak. Nem akarnak függeni senkitől. A KyoAni főállásba vette fel az alkalmazottait, vállalható határidőkkel dolgoztak, békés, vidéki környezetben. Fontosnak tartották a képzést, ezért animátori iskolát is nyitottak, ahonnan egyenesen lehetett bejutni a cégbe. Híresek voltak arról is, hogy sok női alkalmazottat foglalkoztattak, ami nem egy sorozatukon meg is látszott, elég csak a *Tamako Marketre* (*AniMagazin 37.*), a *K-ON*-ra vagy a *Liz and the Blue Birdre* (*AniMagazin 47.*) ránézni és azonnal látjuk a női kezek aprólékos és végtelenül profi munkáját. Valahol ezért is különösen fájdalmas, hogy a 33 áldozatból legalább 20 nő, akiknek minden munkájuk, tehetségük és az életük is a tűz martaléka lett.

A KyoAni ellen elkövetett támadás Japán egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb tömegmészárlá-

sa, ami a II. világháború óta az országot érte. Még a 1995-ös szarin gázos támadásnál is súlyosabb az eset, ami azért sokat elmond. Ép ésszel felfoghatatlan az a kár, amit ez az egy ember okozott, aki valami vélt vagy valós okból, de bosszút akart állni... ártatlan embereken.

Mi lesz a KyoAni jövője? Jelenleg teljesen bizonytalan. A 2020-as *Free II* mozifilmet elhalasztották, de a *Violet Evergarden OVA* és film elviekben marad a beígért időpontokban. Az biztos, hogy hónapok, de lehet évek kelljenek ahhoz, hogy a stúdió talpra álljon, mi pedig csak szurkolhatunk értük jelenleg.

Aki szeretne többet megtudni a KyoAni sorozatairól, az csapja fel az *AniMagazin 38.* számát, ahol több cikket is olvashat.

Illetve ha szeretnél adakozni, akkor kattints ide: <https://www.gofundme.com/help-kyoani-heal>

